

Sándor Iván

Szakadékjátszma

A védőborító Theodore Major *Dark Sky at Wigan*
című festményének felhasználásával készült
HUNGART © 2022

© *Sándor Iván*, 2022

Kerekes Endre ezerkilencszáznyolcvan július tizenkettedikén érkezett Moszkvába. A repülőtéren hárman ellenőrizték az iratait, hárman a poggyászatát. Amikor a bőröndjével, válltáskájával továbbjutott, könnyű nyári öltönyben kutató tekintetű férfi lépett hozzá. Első pillanatban azt hitte, hogy Tóth János a Budapesti Sakk Egyesületből, de csak hasonlított rá. Bemutatkozott. Zárt szájjal mondta a nevét, Kerekes Endre nem értette jól, nem merté kérdezni

a követségről. Jöjjön, Endre, mutatom az utat az autóbusrnál lánycsoport várakozott. Magyarul beszéltek. A követségi férfi néhány szót váltott a csoport vezetőjével, magas, szikár, szemüveges asszony, a lányok orosztanárnője volt

hogyan utazott?

zavartalanul, mondta Kerekes Endre

először a szállodába megyünk. Ott mindent megbeszélünk

a lánycsapat felszállt. Érkezett egy finn turistacsoport is. Háromsávós országúton haladt az autóbusz

Kerekes Endre előhúzza az oldaltáskájából a Budapesti kölcsönzött interjúkötetet. A követségi férfi belepillantott, elkérte, olvasta az Aljechin-interjút

Kerekes Endre elővette a Kaszparov-játszmákat.
A repülőn is tanulmányozta, főképpen a spanyol megnyitását és a nimzóindiai védelmét

látom, minden pillanatot a felkészülésre használ,
mondta a követségi férfi. Derék dolog

balra nézzenek, kiáltotta a Tanárnő

a lányok elhallgattak

az emlékmű... ezerkilencszáznegyvenegy decemberében itt állították meg a várost védő csapatok a német támadást, negyvenfokos fagyban folytak a harcok, a moszkvai csatában kilencszázezer német és több mint egymillió orosz halt meg, hadarta a Tanárnő

egymillió-kétszázötvenezer, szólt közbe a követségi férfi

a finn turisták énekeltek

pakoljon össze, Endre, leszállunk

a folyóparton soktornyú szálloda előtt állt meg az autóbusz

honnan van az interjúkötet?

a Budapesti Sakk Egyesület könyvtárából

Tóth elvtárstól?

igen... mondta gyorsan Kerekes Endre, habár Tóth János csak rábólintott, mikor kölcsönkérte

vannak az emlékműről képeslapok. Aki akar, majd vásárolhat belőlük, mondta a Tanárnő

hol fogsz lakni? kérdezte egy csillogó fekete szemű lány, mikor Kerekes Endre a bőröndjével elhaladt mellette

még nem tudom... ti hol?

a követségi férfi maga után húzta. Már nem hal-
lotta a lány válaszát

négy bejárat, üvegajtók. A követségi férfi igazol-
ványt mutatott fel

hatalmas hall, bőrgarnitúrák, üvegcsillárok, a kö-
vetségi férfi tárgyalt a pultnál, Kerekes Endre nyújtot-
ta az útlevelét, átadták a szobakulcsot, a felvonóhoz
mentek, a második emeleten újabb pult előtt szigo-
rú tekintetű, katonás tartású szobaasszony ült, meg-
vizsgálta a szobakulcsot

leültek az egyik karosszékbe az ablak mellett

Kerekes Endre a folyót bámulta

mindenhol az orosz használja, az angolt csak majd
a versenyen, Kaszparovnak jó az angolja

az enyém közepes

ennyi elég lesz

a reggeliző és az étterem a földszinten van. Asztalt
keres, lerakja a szalvéta mellé a szobakulcsát, az étlap-
ról rendelhet. A szobájában van telefon. A városba bár-
kinek telefonálhat, külföldre nem kapcsolnak. Ren-
geteg a munkám, két kollégát hazarendeltek, őket is
helyettesítenem kell. Minden reggel és este nyolc óra-
kor magára csengetek, kell-e valami segítség

átadta a névjegyet

ha sürgős, ezen a számon hívhat

Major László kulturális titkár, olvasta Kerekes
Endre

szólítson nyugodtan Lászlónak. Csak húsz év le-
het közöttünk. Elmondom a négy napja napirendjeit
átadott egy ívet

minden le van írva. Első nap: érkezés, szállásfoglalás. Pihenés, felkészülés a szimultánra

második nap: gyakorlás, szabadidő, séta a városban, gyakorlás

harmadik nap: szimultánon részvétel Kaszparovval. Helyszín a hotel üvegterme. Utána fogadás a követségen. Szabadidő

negyedik nap: rövid találkozó a Nagykövet elvtárssal. Utazás Budapestre

tanulmányozza, Endre. A versenynapon reggel magáért jövök. Remélem, végig tudom nézni. Együtt megyünk át a fogadásra. Mennem kell. Ha bármire szüksége van, hívjon

Kerekes Endre kicsomagolt. A fürdőszobában mennyezetig érő rózsamintás csempe. Elhelyezte a fogkefét, a borotvakészletet. A szobában zöld szőnyegpadló, az ágyon dohányszínű takaró. Sokáig állt az ablaknál. Nézte a folyót. Kékesszürkén fénylett a víztükör. Hajót nem látott. A part üres volt

Elővette a zsebsakkját. Lejátszotta Kaszparov három megnyitásváltozatát, háromféle végjátékát. Már a korábbi kombinációknál is felfigyelt arra, hogy az egyik döntetlenre adott játszmáján a szicíliai védelemmel elhamarkodott lépéssel lezárta a királynője útját. Visszajátszotta a remire adás előtti öt lépést, elraktározta a fejében az ellenfél húzásait

megebédelt. Sétára indult. A Vörös teret fényképről ismerte. Álldogált a Kreml falánál. Elindult a Leninmauzóleum felé. Be nem megyek, gondolta, meg akarta figyelni, kik állnak a hosszú sorban bejutásra várva

szemközt egymásba karolva jött az autóbuszon látott diákcsoportból három lány
kezdődött az őrségváltás
a mauzóleumfalnál a fekete szemű lány intett
hogyan hívnak? honnan jöttél?
Kerekes Endre megmondta, hogy Budapestről érkezett, pihen, sétál, körülnéz
a lány mondta a nevét, Tatjana
Kerekes Endre is mondta a nevét
Tatjana átadta a fényképezőgépét
csinálj hármunkról fotót úgy, hogy mögöttünk le-
hessen látni a mauzlit meg az őrséget
átkarolták egymást
Kerekes Endre exponált
megyünk a GUM áruházba, körülnézünk. Jössz?
inkább sétálok
utána a Rubljov Múzeumba megyünk
integettek
Kerekes Endre végigsétált a téren. Ősi templomhoz ért. Bent alacsony mennyezet. Félhomály. Fojtó gyertyafüst. Fekete kendős asszonyok térden. Háromtagú kórus. Csengettyűszó. Korszából szenteltvizet hintett a reverendás alak. Nem látszott az arca. Tülekedtek az asszonyok a szenteltvízért. Akinek nem jutott, ujjhegygel itatta fel a mozaikpadlóról a cseppeket
úgy érezte, hogy bár az Idő visszahozhatatlanul elfolyt, mégis a múltban jár. Mintha a kendős asszonyok a saját szüleik, nagyszüleik lettek volna, és így marad majd, ilyen lesz minden akkor is, amikor

már ők sem élnek, gondolta Kerekes Endre, akkor is, amikor már a lányaik, az unokáik sem élnek, Dosztojevszkij-regénybe képzelte magát, a tömjénfüsttől, a térdelő asszonyoktól, kimenekült

a Kreml falánál felsorakozott a váltásra készülők örség. Rövid léptekkel indultak. Mióta gyakorolják a fegyvermozdulatokat, gondolta, talán majdnem fél évszázada. Így lépnek, ugyanígy emelik a puskáikat holnap, holnapután, örökké, amiként a fejkendős öregasszonyok gyermekei, unokái is ott térdepelnek majd a tömjénfüstben. A GUM áruház előtt megkérdezte az őrt álló rendőrt, hogy juthat el a Rubljov Múzeumhoz. A rendőr tisztelgett, elmagyarázta. Indult. Nem tudott szabadulni a tömjénfüst szagától. Emlékezett rá, hogy kisdíák korában apja egy pszichológus barátjával beszélgetett, a vendég maga mellé ültette őt is, figyelj, Endre, tanulságos dolgot mesélek, volt a nagyapámnak egy kis nyaralója Balatonszemesen, a nagybátyám, Hugónak hívták, legényember volt, berendeztek neki egy manzárdszobát. A melléképületben öreg házaspár lakott, a férfi a ház körüli javításokat, a bőrdncipeléseket végezte, a néni mosott, takarított, Hugót ők is nagyon szerették. Néhány éve arra jártam, már régen vállalati üdülő lett a házból, az öregasszony még élt, kijött a melléképületből, mikor meglátott, összezsapta a kezét, istenem, a Hugó úr! Hiába magyaráztam, hogy nem vagyok az, a Hugó a nagybátyám volt, már meghalt, csak hajtogatta, a Hugó úr, a Hugó úr, tudtam, hogy egyszer még megérkezik

Kerekes Endre elővette a térképet, elérte a Rubljov Múzeumot, nem csak az öregek élnek a múltjukban, magyarázta apja pszichológus barátja

beállt a múzeum előtt várakozók sorába, jegyet váltott

a terem falai is vörös és arany színben csillogtak. A finn turistacsoport közepén álldogált, a magyar diáklányoknak a Tanárnőjük magyarázott. Kerekes Endre úgy látta, hogy a fekete szemű lány rámosolyog

MAGVETŐ
KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT.
www.magveto.hu
www.facebook.com/magveto
magveto.kiado@lira.hu
Felelős kiadó Dávid Anna

Készült a Szekszárdi Nyomda Kft.-ben, 2022-ben
Felelős vezető Vadász Katalin igazgató

Felelős szerkesztő Dávid Anna
Kézirat-előkészítő Balogh Emerencia
Korrektor Hradeczky Moni
A kötetet Pintér József tervezte
Műszaki vezető Takács Klári
Kiadványszám 9202
Adobe Jenson betűtípusból szedve
ISBN 978 963 14 4158 1